

Publicerad 2012-08-28 17:33 av deNeergaard

Du finns inte mer.

Kliv inte undan från randen, vägrar räcka dig handen! Du har inte mitt förtroende, det är förlorat! Hatet groende, förstorat!

Bjöd in, öppnade själen, hade inte räknat med att det skulle bli så! Så oerhört att förstå sig på!

Trodde du var en trygg en, tacket blev en dolk i ryggen!

När du dinglar högt i snaran, låter jag dolken sitta! Tillhör den betraktande skaran, fortsätter titta!

Ler och reflekterar över att dolken i min rygg hade kunnat skära dig ner! Men bara en kort stund, sen finns du inte mer...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren deNeergaard med Poeter.se id #41357 innehar upphovsrätten